

forekommer mig, at det ærede Medlem her er noget vel omfjundet. Der er jo ikke sagt andet i Betænkningen end, at der formentlig ikke er Udsigt til at gennemføre Sygeforsikelsesloven, uden at man har sagt, om det er Udvalgets Skyld, eller om Skylden kan ligge andre Steder. Men naar jeg har sat mit Navn under denne Passus i Betænkningen, har jeg et Medansvar derved, og det skal jeg ikke fragaar. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem, der er Formand for Sygeforsikelsesloven, og som har fundet denne Bemærkning støvende, at der i Sattiglovsudvalget sidder 3 Medlemmer, der ogsaa ere Medlemmer af Sygeforsikelsesudvalget, og naar disse tre ærede Medlemmer ikke have haft noget imod at sætte deres Navn under den Betænkning, der indeholder denne Passus, maa det ærede Medlem ikke tage mig ilde op, at jeg har tænkt, at naar disse Medlemmer, der ogsaa ere Medlemmer af det Udvalg, som har er Formand for, kunne sætte deres Navn under en saadan Passus, kunde jeg det ogsaa. — Rige overfor den ærede Minister vil jeg sige, at det forekommer mig, at han drog vel stærkt til Felts imod mig. Jeg skal dog bemærke, at jeg ikke kan se, at den ærede Minister har Ret i, at det her gælder en saadan Handel mellem ham og mig, eller Højre og Venstre. Den ærede Minister gav mig Studsmaal for, at jeg var en Mand, der vilde have alt, og saa overlade Ministeren og Højre Resten. Jeg vil indrømme, at det ikke var noget medgørligt Standpunkt at indtage, men Forholdet er dette, at nu have Sogneraadene en ubestridelig Ret. Sogneraadene have for Resten ikke mange Rettigheder, det veed den ærede Minister meget vel, det er kun i saa Tilfælde, at Sogneraadene kunne optræde uden at indhente Tilladelsen fra Amtmanden, Amtsrådet eller Indenrigsministeren. Her er et af de saa Tilfælde, hvor de kunne optræde uden at indhente en saadan Tilladelse. Nu ere vi jo enige om, at Sogneraadene have den Ret, men saa ere de fattige uheldig stillede, idet denne Ret nemlig overfor de fattige er en Naadesag, og da der maasse fra flere Sider kunde tages politiske Hensyn, vilde man imødekomme denne Anke ved at sige, at de fattige ikke skulle stilles vilkaarlig. Den ærede Minister vil give de fattige en Ret. Jeg mener nu ikke, at det er mine eller den ærede Ministers fattige eller Højres eller Venstres — derom kan der jo være delle Meninger — men den Ret, som skulde gives dem, maa tilfalde dem, enten de ere Højre eller Venstre. Jeg kan ikke se, at den Ret man vil give de fattige, og som gaar ud paa, at de, naar

de i et vist Maaemaal have kunnet ertrære sig selv, skulle have Krav paa at saa Sattigforsørgelsen estergivet, bør ske paa Bestemmelse af Sogneraadenes Myndighed; en saadan Handel vil jeg ikke gøre med den ærede Minister. — Rige overfor det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) skal jeg gøre den Bemærkning, at det ærede Medlem ikke er fuldstændig inde i Lyndeloven, naar han kan påstå, at et Lyende, naar det paa Grund af Sygdom forlader sin Tjeneste, skal have baade Løn og Kostpenge. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er en Fejl, det er kun, naar Husbonden jager Lyendet fra sig, at dette ikke alene har Krav paa Løn, men ogsaa paa Kostpenge.

Indenrigsministeren (Fingerslev):

Jeg maa dog sige til det ærede Medlem, som er saa venlig at minde mig om, at jeg har sagt, at han vilde have det hele og saa give mig Resten, at jeg har kun sagt det i denne Forbindelse og angaaende det her foreliggende Vædringsforslag. Ellers veed jeg godt, at det ærede Medlem er at saa i Tale — somme Tider, ingenlunde altid. Det forekommer mig for øvrigt, at jeg har Ret i, hvad jeg har sagt. Det ærede Medlem vil fastholde, hvad der nu have, og saa vil han dertil have noget nyt. Jeg er ogsaa villig til at fastholde, hvad vi nu have, men dermed er jeg tilfreds, jeg vil ikke have mere. Det er Sagen. Jeg tror, at naar det ærede Medlem vil fastholde, hvad der er nu og desforuden vil have noget mere, noget helt nyt, saa tror jeg ikke, at han faar noget. Vil man have noget helt nyt, saa tror jeg, at man maa give Aftald paa, hvad man har paa begge Sider og vise Villighed, der er jo rigelig Plads for den. Disse ulykkelige Sogneraad — det er jo for Resten ikke alene Sogneraad, det drejer sig om, men Kommunalbestyrelser i Almindelighed — ere jo ganske vist ikke almægtige, der er visse Ting, hvortil de skulle have Samtykke af andre Autoriteter, men indenfor det Omraade, som Loven anviser — det er jo ikke Ministeren, der har gjort det, men Rigsdagen og Kongen i Forening — have de Ret til at træffe Beslutninger i alle disse Sager. Jeg vil ikke opgibe Haabet om at blive enig med det ærede Medlem, men jeg tror, at vi maa søge et helt nyt Grundlag, jeg tror ikke, at det ærede Medlems er godt. — Det maa endnu blot være mig tilladt at sige et Par Ord overfor det ærede Medlem for Præsts Aants Idje Valgkreds (Leth). Vædringsforslagene ere jo nok fagne tilbage, men det, der er sagt for et Par Aar siden,